

prima instanță - (Curtea de Apel Bălți) E. Ababei

D E C I Z I E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de administratorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”, Volodymyr Ducach,

în cadrul procesului de insolvență la cererea introductivă depusă de creditorul Primăria Drepcăuți cu privire la intentarea procesului de insolvență față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016, în partea prin care s-au aplicat măsuri de asigurare,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2013, creditorul Primăria Drepcăuți a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”.

În motivarea cererii introductive a indicat că, între Primăria Drepcăuți și societatea cu răspundere limitată „Drebozaci” au fost încheiate mai multe contracte și acorduri adiționale la ele, prin care Primăria Drepcăuți a transmis în folosință, iar societatea cu răspundere limitată „Drebozaci” a preluat în arendă mai multe terenuri cu destinație agricolă, terenuri aferente pentru construcții, terenuri pentru drumuri proiectate, terenuri de sub bazinele acvatice.

Potrivit contractelor, pentru exploatarea terenurilor arendașul achita în contul bancar al arendatorului, cel târziu până la data de 31 decembrie a fiecărui an plata anuală, stabilită în unități bănești, ce sunt reflectate în contracte. Iar în cazul în care plata de arendă nu este achitată în termenul stabilit de contracte, arendașul plătește arendatorului o penalitate în mărime de 0,05% din suma plății neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

Menționează că în rezultatul neîndeplinirii obligațiilor asumate, debitorul a acumulat față de creditor o datorie în mărime de 2 174 688,12 lei.

Indică creditorul Primăria Drepcăuți că a informat Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni despre intenția de a depune o cerere introductivă și a adresat o cerere privind eliberarea avizului despre datoriile debitorului.

Astfel, prin avizul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni s-a indicat că debitorul nu înregistrează datoriile față de bugetul public național, însă față de bugetul local

debitorul are restanțe la impozite în suma de 2 174 688,12 lei, dintre care plăți de bază - 1 390 763,49 lei și majorări de întârziere în sumă de 783 924,63 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Primăria Drepcauți cu privire la intentarea procesului de insolvență față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”.

Pentru asigurarea examinării juste și prompte a cererii și pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvență, a fost dispusă aplicarea următoarelor măsuri de asigurare:

- s-a înlăturat administratorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”, Volodymyr Ducach de la gestionarea patrimoniului întreprinderii și s-a numit în calitate de administrator provizoriu al societății cu răspundere limitată „Drebozaci”, administratorul autorizat Igor Cernei, deținătorul autorizației nr. 128 din 14 ianuarie 2015;

- s-a instituit perioada de observație începând cu data adoptării prezentei încheieri;
- s-a aplicat sechestru pe toate bunurile debitorului, conturile bancare și corespondența comercială;

- s-a aplicat interdicția de înstrăinare de către debitor a bunurilor sale;
- s-a suspendat actele de executare intentate față de societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”.

S-a obligat administratorul provizoriu să notifice imediat despre aplicarea măsurilor de asigurare în toate registrele publice, inclusiv în registrul de stat al persoanelor juridice și în registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, în registrul bunurilor imobile și în alte registre în care se înscrie gajul, băncile, organele cadastrale teritoriale, autoritățile vamale, oficiile poștale, stațiile de cale ferată, depozitele portuare și vamale, alte locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul își are sediul ori filiale sau reprezentanțe, pentru a sista orice operațiune cu bunurile acestuia, cerându-le lor să îi predea corespondența debitorului și orice alte comunicări sosite pe adresa lui.

S-a obligat administratorul provizoriu să notifice, în cel mult 10 zile lucrătoare de după desemnare, creditorii din evidența contabilă, prezentată de debitor în conformitate cu art. 27 alin. (3) Legea insolvenței, pentru înaintarea creanțelor certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului și prezentarea unei referințe asupra cererii introductive.

S-a obligat administratorul provizoriu să prezinte până la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, să verifice existența temeiurilor de intentare a procedurii de insolvență față de debitor, mărimea și componența masei debitoriale, oportunitatea și posibilitatea continuării activității economice a societății cu răspundere limitată „Drebozaci”, în perioada de derulare a procesului de insolvență, inclusiv perioada de observație.

Ne fiind de acord cu încheierea menționată, la 23 septembrie 2016, administratorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”, Volodymyr Ducach, a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016 în partea aplicării măsurilor de asigurare, inclusiv de înlăturare a administratorului debitorului de la gestionarea patrimoniului întreprinderii.

În motivarea recursului a invocat că încheierea contestată este ilegală.

Menționează că la pct. 8 al încheierii recurate, instanța de insolvență în mod eronat a indicat că încheierea nu se supune căilor de atac.

Sustine că contrar art. 24 Legea insolvenței, instanța de insolvență a dispus din oficiu ca măsură de asigurare înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului, în lipsa circumstanțelor relevante care ar motiva necesitatea acestei interdicții.

Totodată, în încheiere nu sunt indicate careva argumente temeinice care ar determina instanța să concluzioneze asupra necesității aplicării respectivei măsuri de asigurare.

Remarcă că asigurarea acțiunii pe perioada de observație, trebuie să fie dispusă legal, conform procedurii stabilite, să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile debitorului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor creditorilor.

În acest sens, menționează că aplicarea măsurii de asigurare prin înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului, în lipsa unei cereri motivate a creditorului sau a administratorului provizoriu și/sau a temeiurilor reale de intervenție din oficiu a instanței de insolvență, reprezintă în sine o ingerință abuzivă în activitatea întreprinderii fără a fi stabilită insolvența acesteia.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 181 alin. (1) Codul de procedură civilă, încheierile de asigurare a acțiunii pot fi atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 25 alin. (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în baza cererii și a condițiilor indicate la alin. (2), instanța de insolvență este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului debitorului de a administra întreprinderea odată cu desemnarea unui administrator provizoriu, indicînd și condițiile de exercitare a conducerii debitorului de către acesta. Din momentul înlăturării debitorului de la administrarea întreprinderii, atribuțiile de administrare și de dispoziție sînt cedate administratorului provizoriu sub supravegherea instanței de insolvență.

Instanța de recurs notează că procesul de insolvență este un proces special, al cărui desfășurare este ghidat de Legea insolvenței.

Astfel, având în vedere normele enunțate, Colegiul menționează că Legea insolvenței prevede expres actele de dispoziție ale instanței de judecată ce se supun contestării.

La caz, instanța de recurs conchide că instanța de insolvență în dispozitivul încheierii contestate în mod greșit a indicat că, aceasta nu se supune nici unei căi de atac, or, încheierea instanței de insolvență a Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016, în partea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, în conformitate cu art. 25 alin. (3) Legea insolvenței și art. 181 alin. (1) Codul de procedură civilă, poate fi contestată cu recurs.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs relevă că încheierea a fost emisă de Curtea de Apel Bălți la 15 septembrie 2016, iar cererea de recurs a fost depusă 23 septembrie 2016, prin urmare recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii în partea contestată în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, încheierea emisă de instanța de insolvență este întemeiată, iar recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12 Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

În conformitate cu art. 21 alin. (1), (2) și (5) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență este obligată să admită spre examinare cererea introductivă depusă de creditor cu respectarea prevederilor Codului de procedură civilă și ale prezentei legi. Despre admiterea spre examinare a cererii introductive, instanța de insolvență adoptă imediat o încheiere, dar în cel mult de 3 zile de la data depunerii. Prin încheierea consemnată la alin. (2), instanța de insolvență dispune punerea sub observație a debitorului prin desemnarea unui administrator provizoriu și aplică măsuri de asigurare a creanțelor creditorilor.

În conformitate cu art. 24 alin. (1), (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după ce primește cererea introductivă spre examinare, instanța de insolvență aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvență. Pe lîngă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de insolvență aplică următoarele măsuri de asigurare: a) numește un administrator provizoriu și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; b) la cererea motivată a creditorilor sau administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului; c) pune sub sechestru bunurile debitorului și corespondența lui comercială; d) suspendă urmărirea individuală ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului; e) pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu.

Raportând la caz normele de drept citate, instanța de recurs reține că, aplicarea măsurilor de asigurare în procesul de insolvență este o condiție obligatorie.

Mai mult ca atât, odată ce creditorul a depus cerere introductivă, instanța de insolvență în cazul admiterii spre examinare a cererii, în mod indiscutabil aplică măsurile de asigurare față de debitor, corespunzător Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu probele administrate, nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Bălți din 15 septembrie 2016, în partea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea, în partea contestată prin care au fost aplicate măsurile de asigurare corespunzătoare față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de administratorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”, Volodymyr Ducach.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, în partea aplicării măsurilor de asigurare față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Drebozaci”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari